

Пясецький М. В. Актуальні проблеми ризик – менеджменту страхових компаній в Україні / матер. II всеукраїнської наук.- прак. конференції студентів, аспірантів та молодих учених, присвяченої 50-річчю створення факультету управління та бізнесу ХНАДУ (26 жовтня 2016 року). - Харків, ХНАДУ, 2016. - с.651 – 653.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

*Пясецький М. В., студент
Науковий керівник: Борисюк О. В., к.е.н. доцент
Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки*

Ризик притаманний будь-якій сфері людської діяльності, що пов'язано з безліччю умов і факторів, що впливають на позитивний результат прийнятих людьми рішень. Історичний досвід показує, що ризик недоодержання намічених результатів особливо став виявлятися при загальності товарно-грошових відносин, конкуренції учасників господарського обороту. Тому з виникненням і розвитком капіталістичних відносин з'являються різні теорії ризику, а класики економічної теорії приділяють велику увагу дослідженню проблем ризику у підприємницькій діяльності.

У повсякденному житті і в своїй професійній діяльності людство так чи інакше стикається з різними ризиками: політичними, соціальними, економічними, технологічними. Можливість появи збитку як негативного впливу ризику змушує приділяти все більш пильну увагу проблемі управління ризиками, або ризик-менеджменту. При цьому розвиток суспільного виробництва призводить до розширення сфери виникнення ризиків, а отже, їх можливих негативних наслідків. У зв'язку з цим все більшого значення набувають ті продукти, нововведення і технології, які будуть забезпечувати менший ступінь ризику і відповідно меншу ймовірність виникнення збитку. Звідси випливають два шляхи по зниженню ризику: по-перше, пошук нових технологій, максимально зменшують виникнення шкоди, по-друге, розвиток науки управління ризиком, що полягає в його виявленні, оцінці, розробці комплексу заходів щодо його зниження і мінімізації [1, с.15].

Ринок страхування в чистому вигляді безмежний незважаючи на те, що асортиментний ряд страхових продуктів постійно

поповнюється. Частково це пояснюється регулюючими чинниками, частково - природою самого страхування.

Досвід зарубіжних передових страхових організацій свідчить, що підвищення ефективності управління та стабільність розвитку бізнесу обов'язково потребують використання ризик-менеджменту як складової частини загальної системи менеджменту організації. В свою чергу, ризик-менеджмент також може бути представленим у вигляді певної системи. В якості ланок системи ризик-менеджменту можна виділити: сукупність регламентів і процедур; математичні моделі, що дозволяють оцінювати втрати під час провадження основної діяльності, прибутку; програмне забезпечення, яке дозволяє оптимізувати ризики і прибутковість у масштабі всієї організації; частина стратегічного управління організацією; процес аналізу ризикової діяльності організації та інше [2, с.77].

Нестабільний стан майже в усіх секторах економіки ставить українських страховиків в небезпечне становище. В таких умовах страхові організації мають функціонувати не лише як будь-який суб'єкт господарювання, але і забезпечувати страховий захист іншим економічним суб'єктам (страхувальникам). Незважаючи на незначні збільшення чистих страхових платежів, що спостерігалися в останні роки, стан розвитку страхового ринку України ще не відповідає рівню країн ЄС [2, с.77].

Сучасність вимагає впровадження інтегрованого ризик-менеджменту, який полягає в орієнтації службовців та менеджерів всіх рівнів на ефективне управління ризиками та створення спеціального підрозділу. Таким чином, ризик-менеджмент має стати одним з найнеобхідніших інструментів управління в страховій організації.

Література.

1. Піратовський Г. Л. Страховий бізнес: управління розвитком : [монограф/] / Г. Л. Піратовський. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. – 254 с.
2. Страхування: Підручник / Керівник авт. колективу і наук, ред. С. С. Осадець. — Вид. 3-ге, перероб. і доп. — К.: КНЕУ, 2006. — 599 с.
3. Карлін М. І. Управління державними фінансами: [навч. посібн.] / М. І. Карлін, О.В. Борисюк. – Луцьк : ПП Іванюк , 2013. – 273 с.